

Sygnatura akt III U 146/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 17-06-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 17-06-2014 r. w Koninie

sprawy **J. S. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę

na skutek odwołania **J. S. (1)**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 11-01-2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. S. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na trwale począwszy od daty złożenia wniosku

Sygnatura akt III U 146/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w K. decyzją z dnia 11 stycznia 2013 roku, znak: (...) odmówił J. S. (1) prawa renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując w uzasadnieniu, że na dzień złożenia wniosku nie spełnia warunku wymaganego 3 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego, albowiem udowodniła 2 lata, 8 miesięcy i 10 dni, natomiast warunek posiadania 2 letniego okresu składkowego i nieskładkowego skutkowałby przyznaniem świadczenia rentowego z tytułu niezdolności do pracy przed ukończeniem 22 roku życia, tj. przed dnia (...) Orzeczeniem z dnia 2 stycznia 2013 roku nie stwierdzono natomiast u odwołującej niezdolności do pracy, a więc nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła J. S. (1) wskazując, że jest leczona neurologicznie z powodu padaczki oraz okulistycznie z powodu ślepoty. Dodatkowo odwołująca podkreśliła, że posiada orzeczenie poradni psychologicznej o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, niezdolność do pracy powstała zaś przez 16 rokiem życia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, iż odwołująca na dzień złożenia wniosku nie legitymuje się 3 letnim okresem składkowym i nieskładkowych, albowiem udowodniła 2 lata, 8 miesięcy i 10 dni, natomiast warunek posiadania 2 letniego okresu składkowego i nieskładkowego, który skutkowałby przyznaniem prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przed

ukończeniem 22 roku życia, tj. przez (...). Odwołująca badana zaś przez Komisję Lekarską ZUS orzeczeniem z dnia 2 stycznia 2013 roku nie została uznana za niezdolną do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

J. S. (2) urodziła się w dniu (...) W dniu 10 czerwca 2008 roku ukończyła zasadniczą szkołę zawodową w zawodzie krawiec, w dniu 27 kwietnia 2010 roku ukończyła zaś uzupełniające Liceum Ogólnokształcące w Zespole Szkół Centrum (...) w K..

J. S. (1) choruje na padaczkę, nadto pozostaje pod opieką lekarza okulisty.

Odwołująca w okresie od dnia 1 września 2007 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku zatrudniona była w (...) s.j. Zakład Pracy (...)

w pełnym wymiarze czasu pracy i wykonywała wówczas pracę ucznia w celu przygotowania zawodowego. W okresie od dnia 19 stycznia 2011 roku do dnia 30 stycznia 2011 roku J. S. (1) zatrudniona była w (...) S.A. z siedzibą w P. na stanowisku pracownika gospodarczego w 1/2 wymiarze czasu pracy. W okresie od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia 25 sierpnia 2012 roku odwołująca pracowała w (...) sp. z o. o. na stanowisku pracownika gospodarczego także w wymiarze 1/2 czasu pracy.

W okresie od dnia 1 sierpnia 2012 roku do dnia 30 września 2012 roku J. S. (1) pracowała natomiast w (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. na stanowisku pracownik sprzątający w wymiarze czasu pracy 1/2.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującej wyniósł 2 lata, 8 miesięcy i 10 dni.

Odwołująca kilkakrotnie bezskutecznie występowała z wnioskiem o przyznanie prawa do renty socjalnej.

W dniu 20 września 2012 roku J. S. (1) złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 21 listopada 2012 roku ustalono, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy do dnia 31 listopada 2014 roku, a niezdolność ta powstała przed dniem (...)

Orzeczenie powyższe zakwestionowane zostało przez zastępcę głównego lekarza orzecznika ZUS.

Z uwagi na powyższe odwołująca poddana została badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która po dokonaniu analizy zebranej dokumentacji medycznej w orzeczeniu z dnia 2 stycznia 2013 roku ustaliła, że J. S. (1) nie jest niezdolna do pracy.

Orzeczenie powyższe stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa, psychiatry, okulisty oraz biegłego psychologa kierując się dolegliwościami, na które powołuje się odwołująca,

W oparciu o tą opinię Sąd ustalił, że odwołująca J. S. (1) cierpi na: padaczkę z napadami częściowymi złożonymi wtórnie uogólniającymi się – występującymi rzadko – kontrolowaną farmakologicznie, upośledzenie umysłowe lekkie, ślepotę nieodwracalną oka lewego z powodu zaniku nerwu wzrokowego, krótkowzroczność średniego stopnia oka lewego, krótkowzroczność małego stopnia oka prawego, jednooczność.

Z uwagi na lekkie upośledzenie umysłowe, a także zespół schorzeń mózgowych odwołująca jest trwale częściowo niezdolna do pracy, niezdolność ta powstała przed dniem 1 marca 2010 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy zgromadzonych w toku postępowania i aktach organu rentowego oraz w oparciu o opinię biegłych lekarzy sądowych: specjalisty neurologa, psychiatry, okulisty oraz biegłego psychologa, w tym opinii uzupełniających oraz zeznań biegłego neurologa i psychiatry.

Sąd uznał opinię biegłych za jasną i wyczerpującą. Biegli wydali ją po zapoznaniu się z istniejącą dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu wywiadu i przebadaniu odwołującej. Stanowiska zawarte w opinii należycie uzasadnili, podpierając się w tym względnie dokumentacją medyczną i wynikami przeprowadzonych badań, a także posiadaną wiedzą. Organ rentowy nie zgodził się wprawdzie z wnioskami zawartymi w opinii wnosząc o jej uzupełnienie, okoliczność ta jednak nie może w ocenie Sądu dyskredytować wniosków zawartych w opinii dotyczących istnienia u odwołującej częściowej niezdolności do pracy przed dniem 1 marca 2010 roku, tym bardziej, że ostatecznie w piśmie procesowym z dnia 30 kwietnia 2014 roku organ rentowy nie wniósł kolejnych zastrzeżeń do opinii podtrzymując jednak stanowisko zajęte przez Komisję Lekarską ZUS.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 j.t.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wyliczonych w tym przepisie okresach ubezpieczenia (o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3 – 8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11 – 12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15 – 17 oraz art. 7 pkt 1 – 4, 5 lit. a, pkt 6 i 12), albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Według art. 58 ust. 1 powołanej ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (ust. 2).

Jeżeli ubezpieczony nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w ust. 1, warunek posiadania wymaganego okresu uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz do dnia powstania niezdolności do pracy miał, bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy, okresy składkowe i nieskładkowe (ust. 3).

Przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust. 4).

Definicja ustawowej niezdolności do pracy zawarta jest w przepisie art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zgodnie, z którym niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W przepisach ustępów 2 i 3 cytowanego przepisu jest natomiast mowa o różnicy między niezdolnością do pracy całkowitą oraz częściową. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Zgodnie z treścią art. 13 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędną sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Dodać trzeba, że ustalenie niezdolności do pracy wymaga wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., dlatego Sąd w realiach sprawy był zobligowany przeprowadzić dowód z opinii biegłych sądowych o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., I UK 356/04, publ. LEX nr 276241; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008 r., sygn. akt I UK 356/07, publ. LEX nr 490392).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było to, czy odwołująca J. S. (1) jest częściowo (względnie – całkowicie) niezdolna do pracy w rozumieniu przepisu art. 12 ustawy emerytalnej i czy niezdolność ta powstała przed dniem(...). Z akt sprawy wynika bowiem niezbicie, że odwołująca legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 2 lat, 8 miesięcy i 10 dni, a zatem zgodnie z treścią powołanej regulacji z art. 58 ust. 1 pkt 2 niezdolność do pracy winna powstać przed ukończeniem przez nią 22 roku życia, tj. przed dniem(...)

W oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności w oparciu o opinię biegłych lekarzy sądowych: neurologa i psychiatry Sąd ustalił, że odwołująca J. S. (1) z uwagi na lekkie upośledzenie umysłowe oraz zespół schorzeń pochodzenia mózgowego jest częściowo niezdolna do pracy na trwałe i niezdolność ta powstała przed wskazaną powyżej datą, tj. przed dniem (...)

Wobec powyższego stwierdzić trzeba, że odwołująca J. S. (1) spełnia wszystkie przesłanki do przyznania jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał J. S. (1) prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na trwałe począwszy od daty złożenia wniosku.

SSO Anna Walczak – Sarnowska